

2. OKROCIĆ (2) *vb pf*

Oba o jasne.

fut 3 sg okroci (1). ◇ con 2 sg m byś okrocił (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Skrócić, przerwać, skończyć trwanie [co] (2) : Iego vprzéméy dobroći Wiek nadłuższy nie okroći. KochPs 172; Tákci sie ípodobáło żeś mię ośirocił/ Byś me vfánie w człeku tym prędzey okrocił WisznTr 29.

Formacje współrdzenne cf 1.KROCIĆ.

JDok